

de 15 Medlemmer have 13 stemt for Forslaget, 1 har erklæret at ville afholde sig fra at stemme og kun 1 Medlem har i Virkeligheden dissenteret over for den foreliggende Indstilling. Dertil kommer, at hvad man har vedtaget i Udvalget, er, som alle vide, vedtaget efter forudgaaende Konference med Tingets øvrige Medlemmer. Af dette Hensyn vil det være ganske urimeligt, om jeg paa dette Tidspunkt af Samlingen vilde ledsage Indstillingen med en udførlig Motivering. Det er ogsaa af de samme Grunde, at vi ere enedes om i Stedet for at stille Ændringsforslag til Tingets Forslag at give hele Indstillingen Form af et samlet Lovforslag, og det er til dette, at jeg nu skal tillade mig at gøre nogle faa Bemærkninger.

Den vigtigste Bestemmelse er selvfølgelig § 1, som samler de Baner og Lovarbejder, som man ved denne Lov vil bemyndige Regeringen til at gaa i Lag med, og det vil da ses, at der i denne Paragraf er optaget Anlæg ved Korsør, som tidligere kun fandtes i Landstingets Forslag men ikke i Folketingets og endvidere har man fulgt Landstingets Forslag i Henseende til Baneanlægget fra Holstebro Øst paa, idet man har ladet det gaa til Herning og derimod udeladt Strækningen Herning—Give. Derimod har man optaget fra Folketingets Forslag Banestrækningen Viborg—Herning. Paa denne Maade tror jeg, at vi have delt nogenlunde lige mellem de af de to Ting stillede Forslag. Til Viborg—Herning Banen er saa knyttet under Ltr. c. en Langaa—Silkeborg Bane. Jeg kan forstaa, om nogle af Tingets Medlemmer ville standse noget herved og sige, at det er uheldigt paa et saasent Tidspunkt at faa et saadant nyt Baneanlæg tilføjet. Dette skal jeg lade staa ved Magt. Der maa ikke i dette Tilfælde ses noget Præcedens for Fremtiden. Det er Resultatet, som de første Forhandlinger have ført til, og som altsaa formelt kan angribes; men i Realiteten tror jeg, at ingen vil tviste om denne Sags Berettigelse. Under alle de Forhandlinger, der have været førte, baade i Jærnbankommissionen og andetsteds, har man været enig om, at naar Viborg—Herning Banen anlagdes, maatte man ogsaa gaa til en Langaa—Silkeborg Bane. Viborg—Herning Banen skaffede nemlig Himmerland den fornødne Forbindelse med Esbjerg, og det vilde da være underligt, om det øvrige nordlige Jylland ikke skulde have en lignende Forbindelse. Jeg kan derfor rolig sige, at der ikke i Realiteten

har været Tvivl om, at naar man gik til en Viborg—Herning Bane, maatte man ogsaa gaa til en Silkeborg—Langaa Bane. Det, der tidligere her har været Tvivl om, var, hvorvidt man skulde gaa til disse 2 Baner eller til en Midtbane fra Rødkærbro til Silkeborg. Det, vi tidligere have udtalt os for her i Tinget, var det, at vi ikke skulde træffe nogen Afgørelse nu, men lade Tiden til næste Rigsdagssamling gaa hen med en Undersøgelse af, hvilket af de 2 Alternativer man skulde vælge. Denne Undersøgelse har man givet Afkald paa. Jeg tror imidlertid dog, at det foreliggende Forslag i Realiteten er fuldt forsvaret, og det er dog det vigtigste. Desuden har den store jydsk Jærnbankommission udtalt sig for 2 Baner i Stedet for en Midterbane, og Statsbanernes sidste Udtalelser gaa ogsaa bestemt mod Anlægget af Rødkærbro—Silkeborg Bane. Der er ogsaa i den sidste Tid til Udvalgets Kundskab kommet yderligere Udtalelser, der bestemt gaa i den Retning, at dette Baneanlæg ikke bør finde Sted. Vi have endvidere ved vor Afgørelse taget væsentlig Hensyn til, at der ellers slet ingen Ting kom ud af alle de store vigtige Foretagender, som Loven indeholder. Det forekom os urigtigt at lade den strande paa den Tvivl, der, som sagt, kun gik ud paa at udsætte Afgørelsen. Jeg tror dernæst, at der er vundet dette, at man hermed faar en Ende paa Spørgsmaalet om Baneanlæg i Jylland, hvilket alle vilde erkende for rigtigt. Befolkningen i Jylland har stærkt udtalt sig for disse 2 Baner, og jeg haaber, at vi gennem det Resultat, der er fremkommet ved gensidig Imødekommen, har naaet det rette. Det er ikke og kan ikke naturligt betragtes som et Køb. Det er jo saaledes, at der mellem Rigsdagens Medlemmer, baade i dette og det andet Ting, har været Ønsker om paa det Sted at faa de og de Baner og paa et andet Sted at faa andre, og man er da saaledes om at foreslaa alle disse Sager, som ere fuldt forsvarede, nu til Vedtagelse. Dermed skal jeg begrunde § 1.

I § 2 er der ingen Forandring, og i § 3 er der ingen andre væsentlige Forandringer, end hvad der følger af Indstillingen under Nr. 1. Jeg skal her til § 3 knytte de Bemærkninger, jeg har at gøre til § 6, idet disse to Paragraffer naturligt høre sammen. Det er Spørgsmaalet om Midlerne og deres Tilvejebringelse. Jeg nævner da først, at hvis denne Lov vedtages, vil derved en Sum af 14,780,000 Kr. være bestemt til Anvendelse paa Jærn-